

Built on a rock

Nicolai Grundtvig, Denmark, 1837

Ludvig M. Lindeman, 1840

1. Built on a rock the Church shall stand,
1. Kirken den er et gammel hus,
e-ven when stee-ples are
står om enn tår-ne-ne
fall-fal ing; crum-bled have spires in evank'ry land, bells still are
faller; tår-ne-ne man ge sank i grus, klok-ker enn
chim-ing and call-ing. Call-ing the young and old to rest, call-ing the
ki-mer og call-ler, kal-ler på gammel og på ung, mest dog på
souls of those dis-tressed, long-ing for life ev-er-last-ing.
sje-len trett og tung, syk for den e-vi-ge hvi-le.

2. Not in our temples made with hands
God, the Almighty, is dwelling;
high in the heav'n his temple stands,
all earthly temples excelling.
Yet he who dwells in heav'n above
deigns to abide with us in love,
making our bodies his temple.

3. We are God's house of living stones,
built for his own habitation;
he fills our hearts, his humble thrones,
granting us life and salvation.
Were two or three to seek his face,
he in their midst would show his grace,
blessings upon them bestowing.

5. Through all the passing years, O Lord,
grant that, when church bells are ringing,
many may come to hear God's Word
where he this promise is bringing:
I know my own, my own know me;
you, not the world, my face shall see;
my peace I leave with you. Amen.

2. Himmelens Gud visst ei bebor
hus våre hender kan bygge,
Arkepaulunet var på jord
kun av hans tempel en skygge,
selv dog en bolig underfull
bygde han seg i oss av muld,
reiste av gruset i nåde.

3. Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget av levende stener,
som under kors med ærlig hu
troen og dåpen fører.
Var vi på jord ei mer enn to,
bygge dog ville han og bo
hos oss med hele sin nåde.

5. Give da Gud, at hvor vi bor,
alltid når klokken ringer,
samles vi må om Jesu ord,
der hvor fra himlen det klinger:
"Verden vel ei, men dere ser:
Alt hva jeg sier, se det skjer!
Fred være med dere alle!"